

DOM

afsagt den 12. november 2025 af Vestre Landsrets 3. afdeling (dommerne Erik P. Bentzen, Thomas Elholm og Laura Hyang Kroer Madsen (kst.)) i nævningesag

V.L. S – 0341 – 25

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 2

født Dato 2 2003

(advokat Morten W. Kamp, Odense)

Retten i Herning har den 3. februar 2025 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. instans (99-1228/2024).

Påstande

Tiltalte 2, har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpe af fængselsstraffen. Anklagemyndigheden har desuden nedlagt påstand om, at indrejseforbuddet skal være for bestandig.

Forurettede 1 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 92.000 kr. i svie- og smertegodtgørelse, 251.863,38 kr. i tabt arbejdsfortjeneste frem til den 27. oktober 2024, 296.324,05 kr. i yderligere tabt arbejdsfortjeneste, foreløbig frem til den 31. oktober 2025, og 30.000 kr. i krænkelsgodtgørelse, i alt 670.187,43 kr.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravene om erstatning og godtgørelse, men anerkendt kravet om svie- og smertegodtgørelse størrelsesmæssigt i samme omfang som i byretten og

kravet om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste størrelsesmæssigt frem til den 24. maj 2024. Kravene om yderligere erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4, anerkendes ikke størrelsesmæssigt.

Forurettede 2 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 92.000 kr. i svie- og smertegodtgørelse, 456.098,09 kr. i tabt arbejdsfortjeneste, foreløbig frem til og med den 31. oktober 2025, og 20.000 kr. i krænkelsesgodtgørelse, i alt 568.098,09 kr.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravene om erstatning og godtgørelse, som heller ikke anerkendes størrelsesmæssigt.

Supplerende oplysninger

Tiltalte blev ved grundlovsforhør den 27. februar 2025 varetægtsfængslet in absentia. På baggrund af en europæisk arrestordre fra de danske myndigheder blev tiltalte anholdt den 24. juni 2025 i Holland og senere varetægtsfængslet. Han blev ved kendelse af 4. september 2025 udleveret til retsforfølgning i Danmark og kom til Danmark den 11. september 2025. Han blev den 12. september 2025 varetægtsfængslet i Danmark.

Tiltalte er yderligere straffet *ved* dom af 12. august 2024 med fængsel i 30 dage, en bøde og førerretsfrakendelse for overtrædelse af færdselsloven og bekendtgørelse om euforiserende stoffer, *ved* dom af 7. februar 2025 med bøde for overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer og *ved* dom af 15. maj 2025 med bøde for overtrædelse af lov om salg og markedsføring af lattergas til forbrugere.

Der er for landsretten afspillet lydfil fra opkald til alarmcentralen den 3. november 2023 kl. 22.11 foretaget af Forurettede 1 og Forurettede 2.

Forklaringer

Vidnerne Forurettede 1, Forurettede 2 og Vidne 7 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Tiltalte har afgivet forklaring for landsretten. Desuden har Tiltalte 1, der tidligere var tiltalt, nu afgivet forklaring som vidne.

Tiltalte har forklaret, at han har valgt at afgive forklaring i landsretten, fordi han stoler mere på landsrettens afgørelse end på byrettens.

Den 3. november 2023 var en fredag. Han var ude at køre med Tiltalte 1 og Vidne 11. Han har været venner med Tiltalte 1 siden folkeskolen. De har begge været under oplæring som frisør hos Tiltalte 1's far og talte derfor dagligt sammen. Vidne 11 kender han også fra folkeskolen. Han var den pågældende dag sammen med Vidne 11 fra ca. kl. 12, hvor Vidne 11 fik fri. De hentede Tiltalte 1 ved 19-tiden. Tiltalte 1 bor ca. 2 km. væk. Det var planen, at de skulle hygge sig og spille PlayStation hjemme hos ham.

Tiltalte 1 fik et telefonopkald fra Forurettede 1, da de sad og spillede. Han hørte Tiltalte 1 sige i telefonen, at han ville komme lige om lidt. Bagefter spurgte Tiltalte 1 ham, om han ville med ud at aflevere nogle ting. Det drejede sig om penge og nogle smykker. Det skulle foregå i Boligområde. Superkiosken ligger lige ved Boligområde, og han manglede cigaretter, så han valgte at tage med.

Da Tiltalte 1 talte med Forurettede 1 i telefonen, var tonen god. De talte sammen, som venner gør, og kaldte hinanden for bror og fætter. Han havde på det tidspunkt ikke indtryk af, at der var uoverensstemmelser mellem Tiltalte 1 og Forurettede 1. Han kendte hverken Forurettede 1 eller Forurettede 2. Han kendte heller ikke Vidne 4. Tiltalte 1 havde ikke fortalt om hende. Han havde hørt Tiltalte 1 tale med en pige fra Vejle, men han havde ikke spurgt ind til, hvem hun var. Han tror, at det var Vidne 4, men han ved det ikke.

Tiltalte 1 viste ham pengene og en guldhalskæde, som de skulle aflevere. Tiltalte 1 havde tingene i sin lomme. Han og Tiltalte 1 gik hen til Boligområde, som ligger 6-700 meter væk fra lejligheden. På vejen derhen snakkede de om at købe alkohol og hygge sig senere på aftenen. Tiltalte 1 medbragte ikke noget våben. Han havde heller ikke selv noget våben. Da de ankom til stedet, valgte han at stå et stykke væk, fordi han ikke kendte de andre. Tiltalte 1 gik over mod bilen, og Forurettede 1 kom ud af bilen. Forurettede 1 gik frem mod Tiltalte 1 og begyndte at råbe. Forurettede 1 råbte, hvorfor Tiltalte 1 havde været sammen med hans pige. Derefter angreb Forurettede 1 Tiltalte 1.

Det er korrekt, at hændelsen fandt sted ved de boligblokke, som man ser på de dokumenterede fotos fra gerningsstedet. Han og Tiltalte 1 kom til stedet fra parkeringspladsen. Fra Gade 2 er der en gangsti, som fører ind i Boligområde. Der kom de fra. Han stod ved

den første boligblok, bag bilerne helt til højre på fotoet (ekstrakten side 209). De andre stod ved lygtepælen helt til venstre på fotoet. Han og Tiltalte 1 kom fra højre i billedet.

Det eneste, han vidste, var, at Tiltalte 1 skulle aflevere nogle ting til Forurettede 1, og at de derefter skulle videre til kiosken. Han havde ikke tænkt over, om Forurettede 1 kom alene, og Tiltalte 1 havde ikke sagt noget om det. Da de ankom til Boligområde, gik Tiltalte 1 over mod bilen, som var parkeret lidt uden for billedet (ekstrakten side 209). Forurettede 1 sprang ud fra passa-gersiden og gik hen til den lygtepæl, hvor Tiltalte 1 stod. Det var ca. 8-10 meter fra det sted, hvor han selv stod. Han løb væk, da Forurettede 1 angreb Tiltalte 1, og de begyndte at slå. Forurettede 1 gik først hurtigt frem mod Tiltalte 1, som forsøgte at hilse, men Forurettede 1 ville ikke hilse. Forurettede 1 råbte til Tiltalte 1 på dansk. Stemningen var ikke god på det tidspunkt. Han forstod ikke, hvorfor Forurettede 1 pludselig angreb Tiltalte 1. Det var mørkt, men han kunne se, at de tog fat i hinanden og kæmpede lidt. Det gik hurtigt og tog kun 20-30 sekunder. Han begyndte at løbe væk, fordi han ikke ville være en del af slagsmålet.

Han så ikke, om Forurettede 1 havde noget i hånden, men han så, at Forurettede 1 tog sin hånd om bag ryggen. Derefter hoppede de på hinanden. Forurettede 2 steg ud af bilen, så snart Forurettede 1 begyndte at råbe. Tiltalte 1 blev klemmt imellem dem. Han var bange for Tiltalte 1, men også for sig selv. Tiltalte 1 havde sagt, at nogle fra By 3 ville komme. Han var ikke tryk ved dem fra By 3, som han havde hørt meget grimt om. Det var et mareridt, at hans ven blevet slå-et, men han kunne ikke gøre noget. Han var også bange for selv at blive slået. De var to mod en, da han gik derfra.

Det hele opstod meget pludseligt, og han var i chok. Det var først senere, han fandt ud af, at Forurettede 1 og Forurettede 2 var blevet stukket ned. Da han og Tiltalte 1 var tilbage i lejligheden, for-talte Tiltalte 1, at han var blevet angrebet af Forurettede 1 med en kniv, men at han havde taget kniven fra ham.

Han var ikke selv involveret i slåskampen, og han har ikke gjort noget forkert. Politiet tru-ede ham med 7 års fængsel og udvisning. Derfor har han ikke fortalt det før. Der blev sagt en masse ting om ham, som ikke passer. Han var bange for, at politiet skulle tro på de falske rygter. Han var bange for, at man ikke ville tro på ham. Derfor valgte han ikke at sige noget om, at han havde været til stede i Boligområde, da overfaldet skete. Det er rig-tigt, at han

under grundlovsforhøret sagde, at han var hjemme i sin lejlighed på gernings-tidspunktet, men han gav samtidigt politiet adgang til sin telefon. De måtte gerne efterfor-

ske sagen. Hvis han havde stukket nogen ned, ville han tage straffen for det, men det havde han ikke. Han ville kun udtale sig til en dommer, fordi han ikke havde tillid til politiet.

Han forklarede i april 2024 til politiet, at han mødte Vidne 12 på gaden omkring kl. 22 den aften. De snakkede sammen i 1-2 minutter. Han husker ikke, om han på et andet tidspunkt har givet en anden forklaring til politiet. Han fortalte ikke politiet, at han havde været i Boligområde den aften. Han afgav heller ikke forklaring i byretten. Han kender folk, som er blevet dømt i byretten i Herning, men som er blevet frifundet i landsretten. I byretten følger de næsten altid anklagerens påstand. Der er flere vidner, som har forklaret noget, der ikke kan passe. Derfor bad han sin forsvarer om at finde ud af, hvor mange knive der var blevet brugt. Hvis der kun var blevet brugt én kniv, ville det bekræfte, at han var uskyldig. Han tror, at Forurettede 1 og Forurettede 2's forklaringer skyldes, at de er ude efter at få erstatning. De-res forklaringer hænger slet ikke sammen.

Det, som et vidne har forklaret om, at der skulle have stået fire personer over for hinanden, da slåskampen fandt sted, kan ikke passe. Der er flere vidner, som har sagt ting, der slet ikke kan passe, f.eks. at 15 personer deltog i slåskampen. Han blev stående bag bilerne øverst til højre i billedet (ekstraktens side 209), og han var på intet tidspunkt henne ved de andre tre.

Da han blev løsladt, startede han en frisørforretning i byen, hvor Tiltalte 1's far også har en frisørforretning. Han mener, at Tiltalte 1's far har overtalt Tiltalte 1 til at kaste skylden på tiltalte, så hans frisørforretning ville blive lukket.

Der var kun ham og de tre andre til stede på det tidspunkt, hvor slåskampen startede. Han løb hjem til sin lejlighed. Han løb stærkt og var hurtigt hjemme. Tiltalte 1 løb efter ham og ankom 1-2 minutter senere. Tiltalte 1 kom haltede. Han spurgte Tiltalte 1, hvad der var sket. Tiltalte 1 fortalte, at Forurettede 1 hoppede på ham. Tiltalte 1 havde snitsår på hænderne og blødte fra knæet. Han var helt stille. Det virkede som om, at Tiltalte 1 var i chok.

Efter nogen tid gik de en tur ned til åen, hvor han hørte, at noget blev kastet i vandet. Tiltalte 1 sagde, at det var Forurettede 1's kniv, som Tiltalte 1 havde vristet ud af hånden på Forurettede 1. Tiltalte 1 var i chok og kunne ikke helt forklare, hvad der var sket. Tiltalte 1 nævnte i første omgang ikke noget om, at han havde stukket med kniven. Det var først, da de så billederne på Snapchat, at Tiltalte 1 forklarede, at han havde stukket med kniven. Han ved ikke, hvorfor Tiltalte 1 tog kni-

ven med ned til åen. Han blev først klar over, at Tiltalte 1 havde kniven med, da den blev kastet i åen.

Det er korrekt, at hans telefon var løbet tør for strøm og lå derhjemme, da slåskampen fandt sted. Hans telefon løber ofte tør for strøm. Det kan man også se i politiets undersøgelser.

Da han så billederne på snapchat, sagde han til Tiltalte 1, at den var helt gal, og at Tiltalte 1 ville komme i fængsel. Han sagde også, at Tiltalte 1 skulle tage på skadestuen. De talte desuden om at kontakte politiet, men Tiltalte 1 var i chok og ville ikke tale med nogen. Tiltalte 1 blev anholdt den næste dag. Han overvejede i den forbindelse at fortælle politiet sin version af hændelsen, men han ville ikke indblandes, fordi han var i gang med at skabe sig en fremtid i Danmark og ikke er dansk statsborger.

Han har ikke talt med Forurettede 1 eller Forurettede 2 efterfølgende. Han ved ikke, om andre i hans familie har talt med dem, men hans far har talt med Forurettede 1 i telefonen. Forurettede 1 ville have sendt ham ud af landet. Hans mor læste hele tiden Dua, som der er tradition for i is-lam, at man læser for de døde.

Forurettede 1 sørgede for, at nogle i fængslet brændte Tiltalte 1 med kogende vand. Det var nogle af Forurettede 1's barndomsvenner, som kom fra Vejle. Da sagen blev behandlet i byretten, var han sur på Tiltalte 1, fordi Tiltalte 1 havde inddraget ham i sagen. Ellers er de normalt gode venner. Kaldenavn 2 er et kælenavn for ham. Navnet Profilnavn 3, som fremgår af udlæsningen af hans mobiltelefon, er en person fra By 1. Tiltalte 2 er ham selv. Person 14 laver mange jokes og kalder dem for "stor fisk". Han skriver "nej nej" til Person 14, fordi Person 14 altid laver sjov. Han ved ikke, om Person 14 på det tidspunkt troede, at han var i Boligområde den pågældende aften.

Efter byrettens dom rejste han på ferie til udlandet, fordi han blev truet på livet af folk fra By 3. Han fik at vide, at nogle fra By 3 havde fået 250.000 kr. for dræbe ham på grund af sagen. Han tog derfor af sted lige efter, at han var blevet dømt i byretten. Han husker ikke præcis, hvornår det var, men det var nok nogle uger efter. Han tog til Holland og opholdt sig hos noget familie der. Han tog indimellem også hjem til Danmark og besøgte sine forældre, som var syge.

Stemningen var sjov, da han rensede Tiltalte 1's sår. Han tror ikke, at Tiltalte 1 lavede pistoltegn på videoen. Tiltalte 1 laver mange tegn. Forurettede 1 og Forurettede 2's forklaring om, at han og Tiltalte 1 skulle have haft en pistol, passer slet ikke. Det passer heller ikke, at han og Tiltalte 1 var maskeret. Tiltalte 1 havde halsedisse på, men den dækkede kun halsen og hagen, som det er normalt, når man går med halsedisse. Han var ikke selv maskeret. Han havde en stor jakke med pels, så han havde ikke brug for halsedisse.

Han kendte hverken Forurettede 2, Forurettede 1 eller Vidne 4 på forhånd. Tiltalte 1 havde intet fortalt ham om dem, og han var ikke involveret i deres mellemværende. Han vidste ikke noget om de ting, som skulle afleveres til Forurettede 1. Han er helt sikker på, at der foruden ham selv kun var de øvrige tre personer til stede. Da Forurettede 1 angreb Tiltalte 1, var Forurettede 2 på vej hen til dem. Han har læst i sagsmaterialet, at flere vidner har set andre personer på stedet, men der var kun de tre og ham selv. Der var kun én kniv involveret. Han havde ikke selv nogen kniv med, og det havde Tiltalte 1 heller ikke. Tiltalte 1 fik kniven ud af Forurettede 1's hånd. Det var en lille foldekniv, en lommekniv.

Da han løb fra stedet, løb han i den modsatte retning af passagen under boligblokken. Han var væk fra lejligheden i ca. 10 minutter. Tiltalte 1 kom bagefter. Han tror ikke, at de andre i lejligheden så, at han var væk. Han opholder sig normalt ovenpå i lejligheden. De andre spillede FIFA-spil nedenunder. Han lagde ikke mærke til, om de andre befandt sig i lejligheden hele tiden.

Efter løsladelsen har hans far fortalt, at spørgsmålet om erstatning er blevet håndteret forkert. Det er normalt forældrene, der tager kontakt til hinanden, og betaler blodpenge, når der har været en konflikt. Sådan løser man problemet. Der har været en del falske beskyldninger. Hans far og Forurettede 1 har talt sammen, fordi Forurettede 1 mente, at han havde krav på erstatning. Han ved ikke, hvem der kontaktede hvem. Forurettede 1 mener, at tiltaltes familie har grebet sagen forkert an. Det er derfor, at Forurettede 1 fastholder forklaringen om, at tiltalte deltog i slagsmålet. Han har ikke selv været i kontakt med Forurettede 1. Han kender ikke Forurettede 1 og har aldrig talt med ham, men Forurettede 1 har kontaktet hans forældre. Selv vil han ikke involveres i spørgsmålet om erstatning.

Han forklarede til politiet, at han ikke var til stede ved Boligområde den aften. Efter to måneder blev sagen mod ham opgivet. Det var fint. Da han blev dømt i byretten, tænkte

han, at det var uretfærdigt. Det fremgår i øvrigt af politiets orientering om påtaleopgivelsen over for tiltalte, at han ikke var til stede i Boligområde den aften.

Han var på intet tidspunkt i nærheden af Skoda'en. Han har derfor heller ikke ridset eller slået på bilen. Han havde ingen handsker på den aften, og der ville derfor have været fingeraftryk, hvis han havde rørt ved bilen.

Hans far har fået at vide, at der skulle være sendt en video til politiet, som viser, hvad der skete den aften. Han blev glad, da han hørte det, fordi videoen kan bevise, at han er uskyldig. Han håber, at anklageren har videoen, så den kan blive vist i retten. Det er Forurettede 1, der under en telefonsamtale med hans far har oplyst, at en kvinde på 3. sal i boligblokken i Boligområde har optaget hændelsen, og at Forurettede 1 vil have, at den skal vises i retten (tillægsekstrakt 1, side 3-4). Det er Tiltalte 1, som Forurettede 1 henviser til i telefonsamtalen, når han siger: ”Jeg venter hver dag på, at han kommer ud” (tillægsekstrakt 1, side 5).

Om sine personlige forhold har tiltalte forklaret, at han er kurder. Han taler kurdisk, men ikke arabisk. Han taler kurdisk med sine forældre. Han taler og skriver dansk. Han har ingen tilknytning til Syrien i dag. Han har ingen papirer fra Syrien, og han har intet haft med Syrien at gøre, siden han som 12-årig forlod landet. Hans uddannelse og erhvervserfaring er fra Danmark. Efter folkeskolen påbegyndte han forskellige uddannelsesforløb, men droppede ud. Han har siden været på arbejdsmarkedet. Han har arbejdet bl.a. som frisør og hos en købmand. Han synes bedst om at være frisør. Han er selvlært og har arbejdet som selvstændig frisør. Han har en frisørforretning, som hans storebror i øjeblikket passer. Det er hans familiemedlemmer, der er mødt frem i retten i dag. Han har en stærk tilknytning til Midtjylland, hvor hans nærmeste familie bor. Han har søgt psykologhjælp på grund af de traumer, han har fået efter sine oplevelser i Syrien. Han har talt med psykologen et par gange, og det har i et vist omfang hjulpet.

Forurettede 1 har supplerende forklaret, at han fortsat er 100 procent sikker på, at han blev stukket af Tiltalte 1 og Tiltalte 2. Tiltalte 1 var maskeret op over næsen, og Tiltalte 2 var maske-ret op over munden. Han er ikke sikker på, hvordan Tiltalte 2 var maskeret, men det kunne være en hættetrøje, som gik op til munden og måske lidt over næsen. Han kunne tydeligt se ansigtet.

Tiltalte 1 havde en pistol. Tiltalte 1 lagde hånden på pistolen. Han hørte en bildør smække. Han ved ikke, om Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var kommet i den bil. Forurettede 2 kom først ud af bilen, efter at Tiltalte 2 var kommet hen til Tiltalte 1 og ham. Tiltalte 1, Tiltalte 2 og han stod sammen og gik over mod lyset under lygtepælen, hvor Tiltalte 2 var kommet fra.

Tiltalte 2 havde en kniv. Det var en kniv, man kan have i bukserne. Tiltalte 2 havde hånden på kniven, klar til kamp. Tiltalte 2 havde en delvis hvid North Face jakke på. Han havde ikke mødt Tiltalte 2 før og ved ikke, hvem han er. Han har set Tiltalte 2's ansigt på stedet, og han ved, at det var ham, der var der.

Efter at Tiltalte 2 kom til stedet, var det kun Tiltalte 2, der talte. Tiltalte 2 sagde: ”Skal du snakke sådan til min fætter” i et aggressivt gadesprog. Det tog ikke mere end 2 minutter. Han forsøgte at tale Tiltalte 2 til ro, men det lykkedes ikke. Han ved ikke, hvad Tiltalte 1 har ”proppet ” i Tiltalte 2's hoved for, at han skulle have så mange knivstik. Han kunne have været død, og så havde det været en anden situation. Han fik så mange knivstik, at han var ved at miste livet. Han havde ingen chance. Hvis ikke han var løbet over til og ind i bilen, havde situation været anderledes. Tiltalte 1 og Tiltalte 2 løb efter og forsøgte at komme ind i bilen.

Han forsøgte at signalere til Forurettede 2, at der var en tredje person. Der var tre personer til stede. Tiltalte 1 prøvede at trække tiden til hans ven med North Face jakken på kom fra stien. Da Tiltalte 1 trak op i jakken, hørte han et brag fra en bil. Han tænkte, at det nok var en med forbindelse til Tiltalte 1 og Tiltalte 2, og at den tredje person også var bevæbnet. Han prøvede at vise Forurettede 2, at der var en person ovre ved bilerne, men Forurettede 2 så det ikke.

Tiltalte 2, der slog med kniv mod ham, var manden, der skulle starte angrebet. Tiltalte 1 ventede på Tiltalte 2. Så snart vidnet kiggede på Forurettede 2, blev han stukket. Han kan dog ikke huske, hvem der startede.

Han husker, at han stod over for Tiltalte 1. Han fik et knivstik i højre side af brystet. Tiltalte 2 slog løs med kniven på hans fod og arm. Hvem der startede betød ikke så meget i øjeblikket, da det bare handlede om at overleve. Han husker det som om, at det var Tiltalte 1, der stak ham i brystet, og at det var to stik. Han tror, at Tiltalte 2 slog ham med kniven i brystet anden gang.

Tiltalte 1 og Tiltalte 2 stod over for ham, og der var måske en meter mellem dem. Det gik så hurtigt. Han ved ikke, om de kunne se, hvad den anden gjorde. De slog bare løs. De havde prøvet det før. De havde knive og pistoler. Det var meget planlagt.

Tiltalte 2 sagde sidste gang, at han ikke var til stede, men nu siger han, at han var til stede for at undgå straf. Det kan man ikke slippe for. Tiltalte 1 og Tiltalte 2 har stukket ham ned og var ved at dræbe ham.

Han så Tiltalte 2 stikke ham i benet og armene. Hans arm var skåret fra håndled til armhul, så to nerver blev ødelagt. Han blev syet samme aften, men ved ikke med hvor mange sting. Skitsen over hans skader er ikke retvisende.

Han var på morfin ved politiafhøringen den 4. november 2023. Han var helt væk, men prøvede at beskrive det skete. Han følte, at ordene blev trukket ud af ham.

Tiltalte 1 stak ham først i brystet, men Tiltalte 2 slog ham også i brystet. Når han siger ”slog”, skal det forstås som stik. Han blev stukket i brystet, i armen og i foden. Tiltalte 1 skar en nerve over, så den er helt ødelagt. Hans fod bliver aldrig det samme.

Knivstikkene tog ikke mange minutter. Både Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var i nærheden af ham. Han kunne ikke løbe, for han var blevet stukket i foden. Han blev også skåret mellem øre og hals på vej væk derfra. Både Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var en meter fra ham, da han blev stukket. Han har talt med Tiltalte 2's far for at løse problemerne. En fætter til Tiltalte 2's far, som bor i Vejle, bad ham om at ringe til Tiltalte 2's far. Han vil ikke løse sagen uden om politiet. Tiltalte 2's far sagde, at det jo bare er et knivstik, og at der er folk, der dør i udlandet. Man finder derfor en løsning. Han sagde til Tiltalte 2's far, at det ikke bare er et knivstik, men et drabsforsøg. En drabs sag skal politiet løse. Politiet skal nok finde beviser. Han har haft besøg fra Tiltalte 2's familie, der vil have ham til at ændre forklaring til, at det ikke var Tiltalte 2, men Tiltalte 1, der stak ham. Tiltalte 2's familie kæmper for, at Tiltalte 2 ikke skal udvises. Han takkede nej til tilbuddet, og han ændrer ikke forklaring i landsretten. Hans forklaring skal passe med det, han sagde i byretten. Han har modtaget trusler, hvilket han har talt med politiet om. Politiet er med i dag. Han er blevet truet og har nogle til at beskytte sig.

Tiltalte 1 havde nogle ting, som han skulle udlevere til vidnet. Han havde ingen forudgående konflikt med Tiltalte 2. Tiltalte 2's far har oplyst, at Tiltalte 2 og Tiltalte 1 har en konflikt på grund af denne sag.

Tiltalte 2's forældre har været hos hans forældre to gange for at tale om episoden. Tiltalte 2's forældre har også været i hans fars butik og i By 3. Han vil ikke løse sagen, da det er en politisag. Han er blevet truet med, at det ikke ender godt, hvis ikke han ændrer forklaring. Han har fået fortalt, at Tiltalte 2's familie fra Tyskland befinder sig i området. Han har sagt, at han ikke ændrer forklaring.

Det med armen burde være i journalerne fra sygehuset. Skaden mellem øre og hals var en mindre skade. Hele hans arm var skåret op, og han fik mere end 20-30 sting. Det burde fremgå af journalerne. Skejby Sygehus har måske fokuseret på hans lunge og ikke hans arme og ben.

Foreholdt afskrift af telefonsamtale mellem ham og Tiltalte 2's far (tillægsekstrakt 1, side 2 ff., oversat af politiets tolk) har han forklaret, at han godt kan huske samtalen. Samtalen foregik på arabisk. Personerne på stedet talte både arabisk og dansk. Han har sagt til Tiltalte 2's far, at det ikke betyder så meget, hvilket sprog de talte.

Tiltalte 1 har åbenbart været i fængsel, hvor nogle har hørt, at Tiltalte 1 havde stukket en Efternavn ned. En person i fængslet, der kender ham, har kastet varmt vand på Tiltalte 1. Han har sagt til den fængslede persons bror, at det skal han ikke gøre. Han har ikke bedt nogen om at gøre det.

Tiltalte 2's far bliver ved med at sige, at det ikke er Tiltalte 2. Han har sagt til Tiltalte 2's far, at der er en video, for at få Tiltalte 2's far til tro på, at Tiltalte 2 var der. Der er dog ikke en video.

Normalt er det sådan, at hvis to udlændinge har været op at skændes, kommer forældrene og undskylder. De snakker om, hvad de synes, der skal ske, og om det skal løses juridisk. De har valgt ikke at gøre det på denne måde, men har i stedet sendt en imam for at løse konflikten. Det er en forkert måde, og det ved Tiltalte 2's far også godt. Man kan ikke komme efter to år og drikke kaffe og løse det på den måde. Man skal i stedet sidde og snakke

og sige: ”M in søn har fejlet ”. Han ville selv undskylde, hvis han havde søn, der havde gjort sådan noget.

Foreholdt sin forklaring i byrettens dom side 28 om, at en person talte irakisk, har han forklaret, at han aldrig har sagt irakisk, men arabisk. Det er skrevet forkert ned.

Foreholdt politiets gennemgang af den fonetiske optagelse af hans afhøring på Vejle Politigård den 29. november 2023 (ekstrakten side 505), hvor politiet har noteret, at han var 80 procent sikker på, at Tiltalte 2 var identisk med ”B” , har han forklaret, at han har sagt 80 eller 90 procent. Han er dog 100 procent sikker. Han ved, hvem han stod overfor. Da han snakkede med politiet, var han på morfin, hvilket han var i lang tid efter overfaldet.

Foreholdt sin forklaring af 4. november 2023 (ekstrakten side 478) har han forklaret, at han ikke ved, hvorfor han tog sin lillebror med. Det skulle han ikke have gjort. Han tog sin lillebror med, fordi det var mørkt og tåget, og han skulle til en by, han ikke kendte. Hans grå stær havde ikke noget med det at gøre.

Foreholdt fotomappe på ekstrakten side 499 ff. har han forklaret, at Tiltalte 2 havde den delvis hvide North Face jakke på. Han er sikker på, at det var Tiltalte 2. Han ved ikke, om den var mere hvid end på billedet, men den var ikke mørkere. Vedrørende billedet fra in-stagram på ekstrakten side 501 har han forklaret, at den anden person ikke så ud som på billedet. Der var snak om en tredje person, der havde en sort jakke på. Den tredje person var ham ved bilen. Han har snakket med politiet, om den tredje person kunne være ham på billedet, da han var en del af vennekredsen. Vidnet så ham ikke og kan derfor ikke med sikkerhed sige, at det var ham. Han kan ikke huske, om den tredje person havde en lang jakke på, der gik ned over knæene.

Den tredje person stod måske 300, 200 eller 100 meter væk. Foreholdt oversigtsbilledet i ekstrakten side 208 har han forklaret, at han ikke kan genkende stedet. Han vil ikke sige for meget, da han ikke kan genkende stedet. Han har ikke været på stedet siden dengang.

Vidne 4 skyldte ham 500 euro og en halskæde. Beløbet 5.000 kr. siger ham noget.

Han har ikke hørt fra politiet i Vejle om, at Vidne 4 har anmeldt ham for trusler.

Han er forsat sygemeldt og får sygedagpenge. Kommunen har talt om førtidspension, men han har sagt nej tak. Han vil gerne i flexjob.

Forurettede 2 har supplerende forklaret, at han den pågældende aften blev stukket ned af to personer, hvoraf den ene person var tiltalte. Han blev klar over, at der var noget galt, da han sad i bilen og i bakspejlet så, at der ankom endnu en person til mødet mellem Tiltalte 1 og Forurettede 1. Han gik derfor ud af bilen og hen til de andre.

Den ene af de to personer havde en hvid jakke på med noget sort foroven. Den anden havde sort tøj på. Det kan godt være, at han er kommet til at bytte om på dem, men han er helt sikker på deres ansigter. Til at begynde med stod de alle fire over for hinanden. Han er i den forbindelse kommet i tanke om, at den ene af de to andre var højere end den anden. Det var ham den høje, der var klædt i sort, og som stod over for Forurettede 1. Det var den lidt lavere mand med den hvide jakke, der stod over for ham. Han tror, at det var Tiltalte 1, men husker det ikke helt. Det var Tiltalte 1, der havde et problem med kæresten. Ham, som stod foran Forurettede 1, var mest aggressiv. Det var vist manden, der kom løbende, som stod over for ham. Det er to år siden, så han er ikke sikker på det. Ham, som kom løbende, havde den hvide jakke på. Han ved ikke, om han i dag ville kunne genkende personen, men han er sikker på, at det var den lidt lavere person, som stod over for ham.

Han har ikke været i kontakt med tiltaltes familie, men han har hørt, at Forurettede 1 har været i kontakt med dem. Han har ikke følt sig truet, og han er ikke blevet kontaktet af nogen, men han har bedt politiet om at være til stede i dag, fordi han føler sig utryg. Han har fået psykiske problemer som følge af hændelsen.

Den sortklædte person havde en pistol, og personen tog pludselig fat i Forurettede 1 og trak ham ind mod opgangen. Det gik meget stærkt. Personen, som han selv stod overfor, havde noget i hånden, men han husker ikke, hvad det var. Han tror, at personen holdt sig lidt tilbage. Da han pludselig så Forurettede 1 løbe hen mod bilen, løb han også selv hen og satte sig ind i bilen. Han er ikke klar over, hvornår han blev stukket.

Det var den sortklædte mand, der trak Forurettede 1 ud til siden. Derfor antog han, at det var den sortklædte mand, der havde stukket Forurettede 1. Da de var kommet ind i bilen, blev han klar over, at Forurettede 1 var blevet stukket. Da de havde kørt et lille stykke, opdagede han, at han også selv var blevet stukket.

Da Forurettede 1 løb tilbage mod bilen, løb den sortklædte efter Forurettede 1. Han så i den forbindelse kniven, som vedkommende havde. Den sortklædte mand forsøgte at komme ind i bilen. Den anden person løb også over til bilen, så der var en person på hver side af bilen. Han ved ikke, hvem som var på hvilken side. Han kan godt have byttet om på dem. Det gik meget stærkt. I byretten huskede han det bedre.

Han så på intet tidspunkt, at der var en femte person indblandet. Han så kun Tiltalte 1 og tiltalte. De stod alle fire over for hinanden. Han fik efterfølgende at vide, at der havde været en person mere.

Det er rigtigt, at han under førstehjælpen havde givet et signalement af de involverede, og at han i den forbindelse sagde, at den sortklædte havde en pistol. Han så pistolen, da vedkommende trak op i sin trøje for at vise, at han havde den. Det kan godt passe, at han har forklaret til politiet, at begge mænd var iført sort tøj. Han husker ikke, hvornår han afgav forklaring til politiet om, at den ene havde en hvid jakke på.

Han fik at vide, at de skulle hente et fjernsyn. Det var alt. Han overhørte en telefonsamtale mellem Tiltalte 1 og Forurettede 1, da de var på vej til mødestedet. Der var intet i vejen med stemningen på det tidspunkt. Han er sikker på, at Forurettede 1 ikke havde en kniv med, men han så ikke i hans lommer. Han kender sin bror.

Det er rigtigt, at han den 29. november 2023 har forklaret til politiet, at han så en arabisk udseende mand iført en 2-farvet jakke, der var hvid foran og med mørke skuldre, og at denne mand havde en pistol. Forurettede 1 havde på det tidspunkt ikke vist ham fotos af mistænkte personer. Der havde været vist nogle billeder på sygehuset, men han havde ikke fokuseret på dem. Det var først efter løsladelsen af tiltalte, at der blev vist billeder af tiltalte til politiet. Forurettede 1 viste ham billeder fra de sociale medier, og han kunne på billederne udpege de to personer, som havde deltaget i knivstikkeriet. Politiet har ikke vist ham fotos af mistænkte i sagen.

Han har været sygemeldt siden hændelsen. Han har gemt sig hos sine forældre. Han har prøvet at genoptage sin uddannelse, men det er ikke lykkedes. Han gennemgik også et kommunalt forløb, men det gik heller ikke så godt. Han skulle give møde hos kommunen, men han var stresset og bange. Kommunens folk havde ikke forståelse for hans situation.

Det hjælper ham meget at gå til psykolog. Han kan godt genkende psykologens beskrivelse af hans tilstand.

Vidne 7 har supplerende forklaret, at hun også i dag husker, at der var fire personer. Hun blev opmærksom på larm fra gaden og gik hen til sit vindue for at kigge ud. Til højre for vinduet så hun fire personer stå mellem de to opgange. De fire personer stod tæt på hinanden. De snakkede et fremmed sprog. De stod inden for 1 meter – to og to over for hinanden – ligesom en firkant.

Det virkede som om, at der var en konflikt mellem to af personerne, og at de to andre bare var med. Hun kan ikke huske, hvordan de så ud. De to personer, der havde en konflikt, begyndte at skubbe til hinanden. Hun erindrer ikke, at de to andre personer, som hun opfat-tede som backup, var højtråbende og med i konflikten, men de forsøgte heller ikke at stop-pe konflikten.

Det var en mørk aften, og udsynet var ikke godt. Der var kun gadelyset til at lyse op. Hun kunne ikke se små detaljer. Hun kan ikke udelukke, at der har været fysisk kontakt mellem de to personer, hun opfattede som backup.

Da det stoppede, så hun to personer i bilen, og to personer der løb derfra. De løb sammen. Hun er ikke i tvivl om, at de løb sammen. Hun ringede til politiet, da situationen eskalere-de. Hun skrev nummerpladen på bilen ned.

Foreholdt udskrift fra sit alarmopkald (ekstrakten side 75 ff.) har hun forklaret, at hun godt kan erindre samtalen, og at det også er sådan, som hun husker det i dag. Hun så to personer løbe af sted sammen. Hun kunne høre, at der blev diskuteret om en pige. Det var de to per-soner, der var uenige om en pige, der kom i clinch.

Foreholdt oversigtsbillede af parkeringspladsen (ekstrakten side 207) har hun forklaret, at hun ikke var opmærksom på andre personer. Hun erindrer ikke at have se nogen andre, men det var ikke der, hendes opmærksom var.

Hun opfattede det som om, at situationen kom lidt bag på de to personer, der ikke var i konflikt. Det virkede som om, at de ikke vidste, om de skulle gribe ind. Hun erindrer ikke, at

der blev slået på en bil.

Hun husker, at alle havde mørkt tøj på. Hun lagde ikke mærke til en jakke med noget hvidt på.

Tiltalte 1 har supplerende forklaret, at det er rigtigt, at han har afgivet forskellige forklaringer om, hvad der skete den aften. Forklaringen, som han afgav til politiet i januar 2024, er den rigtige. Den person, som gik med hen til Boligområde for at mødes med Forurettede 1, var tiltalte. Tiltalte tog med ham til Boligområde, men tiltalte gjorde slet ikke no-get. Det var kun ham selv, som sloges med Forurettede 1. Tiltalte prøvede tværtimod at stoppe det hele.

Det er rigtigt, at han tidligere har forklaret til politiet, at tiltalte løb efter bilen med Forurettede 1 og Forurettede 2, men det er ikke rigtigt. Hvis nogen løb efter bilen, må det have været ham selv. Tiltalte gjorde det ikke. I landsretten har han pligt til at tale sandt. Det havde han ikke i byretten. Derfor er det sandt, hvad han nu forklarer. Han spurgte den pågældende aften tiltalte, om han ville med hen til Boligområde. Han og tiltalte gik herefter sammen derhen. Han husker i dag ikke i detaljer, hvad der skete, men i Boligområde mødtes han med Forurettede 1. Forurettede 1 kom ud af bilen, og de snakkede lidt. Tiltalte stod på det tidspunkt lidt væk, omtrent henne ved passagen. Han kom op at skændes med Forurettede 1, som beskyldte ham for at have været sammen med Forurettede 1's kæreste. Han forklarede Forurettede 1, at han ikke var klar over det, men hvis det var sket, så skulle regnskabet gøres op. De stod tæt på hinanden. Det var kun ham og Forurettede 1. Tiltalte kom på et tidspunkt hen til dem. Tiltalte forsøgte verbalt at stoppe konflikten og få dem til at falde ned. Tiltalte talte dansk til dem. På et tidspunkt kom Forurettede 2 også hen til dem. Forurettede 2 stod lidt til siden for ham. Han husker ikke, hvor langt tiltalte på det tidspunkt stod fra Forurettede 1. Forurettede 1 var meget ophidset og ikke til at snakke med. Pludselig angreb Forurettede 1 ham med en kniv, men han klarede at få kniven vristet fra Forurettede 1. Tiltalte var på det tidspunkt ikke så tæt på dem, men han husker det ikke tydeligt. Tiltalte prøvede at rive ham væk fra stedet. Situationen med kni-ven gik meget hurtig og varede ikke mere end 30-40 sekunder.

Da det var slut, løb han og tiltalte væk fra stedet via passagen under boligblokken. De løb sammen. Det kan dog godt passe, at tiltalte stod ved passagen, og at det først var derfra, at de løb sammen. Tiltalte er den kammerat, som han forklarede om i byretten, at han var bange for skulle blive udvist. Det er dog ikke derfor, at han nu forklarer, som han gør. Det er, fordi tiltalte er blevet uskyldigt dømt. Tiltalte har ikke stukket nogen ned. Han har ikke

talt med nogen fra tiltaltes familie. Han hilste på tilhørerne ude i foyeren, inden han kom ind i retssalen. Han brugte en almindelig vending på deres sprog: ”Har I det godt?” . Han har ikke talt med nogen fra tiltaltes familie, mens han har siddet i fængsel.

Det er fortsat hans opfattelse, at episoden med knivstikkeriet var meget hurtig overstået. Den varede blot nogle få sekunder. Der var kun én kniv. Det var den, som Forurettede 1 havde med. Han er usikker på, hvor han smed kniven. Det er muligt, at han tidligere har forklaret noget forkert om det, men han smed den i en å i By 1. Han har i dag meget dårlig med, at tiltalte sidder i fængsel, fordi tiltalte er uskyldig.

De var fire personer i alt under episoden. Det er fup og fidus, at der skulle være en femte person. Det er noget, som Forurettede 1 har fundet på, men Forurettede 1 ved udmærket, hvad der skete. Forurettede 1 vil have ham og tiltalte til at ligne skurkene, så Forurettede 1 selv kan fremstå som offer, men sådan er det ikke. Forurettede 1 har peget på tiltalte, som gerningsmanden, ud fra nogle billeder, ikke andet. Det kunne lige så godt have været en hvilken som helst an-den person. Forurettede 1 vil bare have en dømt for episoden. Han er 100 procent sikker på, at det er ham selv, der har påført Forurettede 1 og Forurettede 2 alle knivstikkene.

Forurettede 1 havde givet Vidne 4 nogle gaver, og han følte sig røvendt og ville have tingene tilbage. Det er normalt, at man giver gaver og smykker, når man bliver forlovet. Han havde aldrig set Forurettede 1 før den aften. Han vil ikke sige, at han jagede Forurettede 1 og Forurettede 2 væk fra stedet. De kørte selv væk derfra.

Han synes, at hele situationen er ret oplagt, og han undrer sig over, at politiet ikke kan se det. Forurettede 1 forsøgte først at få ham til By 3 og havde truet med at lægge ham i en pose. Så ændrede Forurettede 1 pludselig adfærd og blev meget imødekommende og tilbød at hente ham i lufthavnen. Det er tydeligt, at Forurettede 1 forsøgte at lokke ham i en fælde. Han har hørt fra folk, at hvis han var kommet til By 3, ville han ikke være sluppet levende derfra.

Der har været konflikt mellem hans og tiltaltes familier. Det skyldes, at hans familie har hjulpet tiltaltes familie med erfaringer fra frisørfaget, og at de havde en aftale om, at de ikke skulle konkurrere mod hinanden. Alligevel åbnede tiltaltes familie en frisørforretning i nærheden og påvirkede dermed omsætningen i hans families frisørforretning. Det har

påvirket hans forklaring, og det var årsagen til, at han kastede skylden på tiltalte. Det, som han siger i dag, er sandheden. Han har pligt til at tale sandt.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten har vedrørende skyldspørgsmålet afsagt følgende

K e n d e l s e:

Tiltalte har for landsretten forklaret, at det var ham, der ledsagede Tiltalte 1 den pågældende aften til mødet med Forurettede 1 ved Boligområde. Ifølge tiltaltes forklaring holdt han sig på 8-10 meters af-stand af Tiltalte 1 og Forurettede 1, og han løb straks fra stedet, da mødet udviklede sig voldeligt.

Tiltalte har således for landsretten erkendt, at han var til stede, men han afviser at have haft noget med volden at gøre. Tiltalte har også forklaret, at han ikke tidligere har forklaret om, at han var i Boligområde sammen med Tiltalte 1, fordi han var bange for, at han ikke ville blive troet.

Tiltalte 1 har den 15. november 2024 forklaret til politiet, at tiltalte deltog i den udøvede vold. I byretten bekræftede Tiltalte 1 sin forklaring til politiet, men ændrede det til, at det ikke var tiltalte, der var med ham, men en anden kammerat, som han ikke ville oplyse navnet på, fordi vedkommende risikerede udvisning. Tiltalte 1 har for landsretten endelig forklaret, at tiltalte var til stede, og at de sammen forlod Boligområde, men at tiltalte ikke deltog i den udøvede vold, og at tiltalte tværtimod forsøgte at nedtrappe situationen og stoppe volden.

Forurettede 1 og Forurettede 2 har for byret og landsret forklaret, at de genkendte tiltalte, som den ene af de to personer, der deltog i den udøvede vold.

Vidne 7 har forklaret, at hun fra sit vindue i boligblokken så fire personer stå over for hinanden, to mod to, med kun ca. en meters af-stand, da der opstod en konflikt. Hun har desuden forklaret, at hun så to personer løbe derfra sammen og to personer i bilen, der holdt parkeret ud for Boligområde. Hendes forklaring støttes af Vidne 9 og Vidne 10's forklaringer for byretten.

Landsretten finder det herefter ubetænkeligt at tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at han løb fra stedet, da volden startede.

Syv nævninger og tre dommere udtaler herefter:

På den anførte baggrund, og efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder navnlig Tiltalte 1's forklaring til politiet om tiltaltes rolle og Forurettede 1 og Forurettede 2's forklaringer om hændelsesforløbet, sammenholdt med an-tallet og karakteren af de læsioner, som både Forurettede 1 og Forurettede 2 blev påført under forløbet, samt i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltræder

vi, at tiltalte er fundet skyldig i – i forening og efter fælles forståelse med Tiltalte 1 – at have udøvet vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter over for Forurettede 1 og Forurettede 2, jf. straffelovens § 245, stk. 1. Det kan ikke føre til et andet resultat, at det ikke er muligt at sige, hvem af tiltalte og Tiltalte 1 der har stukket henholdsvis Forurettede 1 og Forurettede 2.

Vi stemmer derfor for at finde tiltalte skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat og stadfæste byrettens skyldkendelse.

En nævning udtaler:

Efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder finder jeg, at det ikke er bevist, at tiltalte i forening og efter fælles forståelse med Tiltalte 1 har udøvet vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter over for Forurettede 1 og Forurettede 2, jf. straffelovens § 245, stk. 1.

Jeg stemmer derfor for at frifinde tiltalte.

Efter stemmeflertallet stadfæster landsretten byrettens kendelse om skyldspørgsmålet.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse om skyldspørgsmålet stadfæstes.”

Straffastsættelse

Straffen fastsættes efter straffelovens § 245, stk. 1, og er en fællesstraf med dom af 12. august 2024, jf. straffelovens § 61, stk. 1, og en tillægsstraf til dom af 28. februar 2024, til dom af 7. februar 2025 og til dom af 15. maj 2025, jf. straffelovens § 89.

Fem nævninger og tre dommere udtaler:

Vi tiltræder, at straffen er fastsat til fængsel i 2 år og 6 måneder. Vi har navnlig lagt vægt på, at der var tale om et groft knivoverfald med mange stik- og snitlæsioner, og at volden blev begået i forening over for to personer, hvoraf den ene person var i livsfare.

Tre nævninger udtaler:

Vi finder, at straffen passende kan fastsættes til fængsel i 1 år og 7 måneder. Vi har herved navnlig lagt vægt på, at det ikke er muligt at sige, hvem der har stukket henholdsvis Forurettede 1 og Forurettede 2.

Efter stemmeflertallet fastsættes straffen til fængsel i 2 år og 6 måneder.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 7. december 2023 til den 7. februar 2024 og fortsat fra den 12. september 2025. Som følge af frihedsberøvelsen i Holland, der er sket på grundlag af begæring fra de danske myndigheder, skal der ske afkortning i den idømte straf for perioden fra den 24. juni 2025 til den 11. september 2025, jf. straffelovens § 86, stk. 5.

Udvisning

Tiltalte er idømt ubetinget fængsel i 2 år og 6 måneder for grov vold. Det følger herefter af dagældende udlændingelovs § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 6, at tiltalte skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte er 22 år og syrisk statsborger. Han er ikke gift og har ikke børn. Han er opvokset i Syrien, indtil han som 12-årig kom til Danmark.

Der er ikke grundlag for at fastslå, at udvisning vil udgøre et indgreb i hans ret til familie-liv, men udvisning vil indebære et indgreb i hans ret til privatliv, jf. menneskerettigheds-konventionens artikel 8, stk. 1. Udvisning kan derfor kun ske, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

De kriterier, der skal indgå i vurderingen heraf, fremgår bl.a. af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født i landet eller indrejst som barn og har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom i landet. Tiltalte er som nævnt kommet til Danmark som 12-årig og anses derfor for at have tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her i landet, jf. menneskerettighedsdomstolens dom af 9. april 2024 i sag 2116/21 (Nguyen mod Danmark).

Fem nævninger og tre dommere udtaler herefter:

Tiltalte er fundet skyldig og nu idømt fængsel i 2 år og 6 måneder for at have udøvet vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter, jf. straffelovens § 245, stk. 1, ved i forening og ef-

ter fælles forståelse med en medgerningsmand at have påført to forurettede flere stik- og snitlæsioner, herunder et knivstik, som bragte den ene forurettedes liv i fare.

Efter en gennemgang og afvejning af de grunde og oplysninger, herunder oplysningerne om tiltaltes personlige forhold, som er anført i byrettens dom vedrørende udvisnings-spørgsmålet, og som landsretten er enig i vurderingen af, og de oplysninger, som i øvrigt er kommet frem for landsretten, tiltræder vi, at hensynene, der taler for en udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, der taler imod udvisning.

Vi har fundet, at grundene for udvisning er meget tungtvejende. Vi har herved navnlig lagt vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, og på, at tiltalte i oktober 2020 blev idømt fængsel i 14 dage for tyveri og meddelt en advarsel om udvisning og i oktober 2023 blev idømt fængsel i 3 måneder for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Tiltalte er således fortsat med at begå kriminalitet efter at være meddelt advarsel om udvisning, ligesom han har begået forholdet i denne sag meget kort tid efter, at han blev idømt en fængselsstraf på 3 måneder. Heroverfor har styrken af hans tilknytning til Danmark – hvor han dog ikke har stiftet egen familie – og hans svage tilknytning til Syrien ikke en sådan vægt, at udvisning i sig selv vil være et uproportionalt indgreb i strid med menneskerettighedskonventionens artikel 8.

Vi finder imidlertid, at et indrejseforbud for bestandig vil være uproportionalt, og at indrejseforbuddets varighed passende kan fastsættes til 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1.

Tre nævninger udtaler:

Vi finder efter en samlet afvejning, at udvisning af tiltalte vil være uproportionalt, og dermed i strid med menneskerettighedskonventionens artikel 8. Vi stemmer derfor for at fri-finde tiltalte for påstanden om udvisning og tildele en advarsel om udvisning efter udlændingelovens § 24 b.

Efter stemmeflertallet udvises tiltalte med et indrejseforbud i 6 år.

Erstatning og godtgørelse

De juridiske dommere tager Forurettede 1's krav om godtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4, til følge, og tilkender ham 30.000 kr. Landsretten har i den forbindelse lagt vægt på voldens karakter og følger.

De juridiske dommere tager i øvrigt ikke Forurettede 1's krav om erstatning og godtgørelse under påkendelse.

De juridiske dommere tiltræder, at Forurettede 2's krav ikke er taget under påkendelse.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at der skal ske afkorting i den idømte fængselsstraf for perioden fra den 24. juni 2025 til den 11. september 2025, at tiltalte udvises af Danmark med et indrejseforbud i 6 år, og at han skal betale 30.000 kr. med rente fra den 8. februar 2025 til Forurettede 1 ved bistandsadvokaten, advokat Simon Eilrich.

Godtgørelsen skal betales inden 14 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Erik P. Bentzen

Thomas Elholm Laura Hyang Kroer Madsen

(kst.)